

Kerstin Norborg. Marie-Louise.

Norstedts förlag.

Flera utställningar, bland annat på Waldermarsudde, har de senaste åren visat Carl Fredrik Hills målningar med möjlighet för betraktaren att följa hans färgstarka skapande in i den psykotiska sjukdomens period som kom att prägla stora delar av hans liv. Hur de underbara landskapsmålningarna i ett franskt 1800-tal glider över till stela streckgubbar utan munnar och obscena teckningar. Utställningar som för alltid tar ifrån åskådaren den omhuldade myten om att galenskap och konstnärlig kreativitet står varandra nära. Psykisk sjukdom är ett hot mot skapandet, inte förutsättningen för det. En person som på ett närgånget sätt fick erfara detta var Carl Fredrik Hills syster Marie-Louise. Själv uppvuxen med drömmen att bli konstnär, vilket fadern motsatte sig än mer än vad denne såg med ogillande på Carl Fredriks planer, blev det hon i familjen som fick uppgiften att hämta hem den sjuke brodern från Paris. Med denna händelse i centrum berättar författaren Kerstin Norborg hennes liv i romanen "Marie-Louise". För många läsare är Kerstin Norborg känd för det romanen "Min faders hus" med ett sällsamt prästporträtt. Det historiska materialet kring Marie-Louise Hill-Klason är sparsamt och Kerstin Norborgs berättelse är därför stillsam och återhållen. Varsamt skildrar hon en kvinna vars konstnärliga drömmar fick ta plats genom brodern för att sedan mynna ut i ett borgarliv i Stockholm. Resan till Paris för är samtidigt ett intermezzo, ett kort utbrott av lycka, som kom att visa på något annat. Mötet med Carls konstnärskollega Wilhelm blir till ögonblick, till bilder, som hon alltid ska bära med sig. Kerstin Norborg har skapat ett kvinnoporträtt som berör. Närheten till brodern Carl i viljan att skapa och måla, men också i en psykisk skörhet. Rösterna fanns även hos Marie-Louise, tänker sig författaren. Därför kan ingen som Marie-Louise förstå broderns målningar. De färgstarka fruktträden som också bär med sig ett förebyggande mörker. "Marie-Louise" är berättelsen om en människa som inget mer begär än att få leva, en kvinna som längtar att få skapa och blomma ut. Själv som en av broderns målningar.

Jakob Carlander